

PREDGOVOR

RAZUĐENI PEJZAŽ PRIPOVIJETKE

Kada se pred nama nalazi zbirka priča, onda je, nekako uobičajeno, očekivati da proze objedinjene ispod jedinstvenog, najčešće metaforičkog ili simboličkog naslova, pokazuju veću ili manju podudarnost u pogledu prikazanih događaja, junaka, ambijenta, atmosfere itd. U zbirci koja predstavlja jedinstveno mnoštvo svaki naslov predstavlja cjelovitost, ali se uočavaju potisnute ili naglašene smisaone veze, jedinstvo shvatanja života, ovladana tehnika pripovijedanja, najzad prepoznatljivost stvaraočevog rukopisa, lični akcenat njegovog teksta. Sličnosti (prepoznatljivosti), naravno, ne znače ponavljanje, «krađu i prekrađu» nego samo nijansiranje, umnožavanje, možda usitnjavanje (ili ukрупnjavanje) onoga što se zove «velika», dominantna, opsesivna tema, lajt-motiv «pevanja i mišljenja», rudnik po kome stvaralac kopa za sve dubljim žilama «plemenite rude» inspiracije i realizacije.